

DANSKT DM-LU I VIBORG, 19-21.2.2010

Tidigt onsdag morgon startar jag mot Urjala. Laura och jag skall åka till danskt LU. Jag skall vara Finlands representant och hålla tal på festen, och Laura skall bedöma kaniner. Dessutom hade man satt in mig som tillbärare. Vi beslöt att åka med bil och pröva att ställa ut några kaniner. Vi visste på förhand att det blir en tung vecka, med litet sömn.

Färjan från Åbo-Stockholm avgick kl.21.00. Framme i Stockholm var vi 6.30 på torsdag morgon. Vi hade en lång resa framför oss till Göteborg. Resan gick bra trots att man nyligen hade haft snöoväder i Sverige. Vi befarade att vägarna skulle vara snötäckta och hala, så att vi skulle få problem att hinna i tid till färjan Göteborg-Fredrikshavn. Men vi kom fram i så god tid, att vi hann gå en runda i Saluhallen i Göteborg. Där fanns bl.a mycket olika frukter, kött, chokladkarameller och te till salu. I ett stånd så såg vi slaktade kaniner och vaktelägg. Jag var nyfiken och frågade vad kaninerna kostade. 99kr/kg ville man ha. Vakteläggen betingade 40kr/10st. Av det lilla vi hann se av Göteborg så verkade det att vara en vacker stad med många välbevarade gamla hus.

Kl. 16.00 gick färjan till Fredrikshavn. Vi skulle vara framme 19.15, men färjan var försenad. Isläget hade försvårats pga att en ny snöstorm hade nått Danmark. Förra gången vi var på LU i Viborg så var det redan vår där, men denna gång hade man massor med snö. Vi hade räknat med att vi skulle vara framme i Viborg vid utställningsplatsen vid 21.00-tiden, då det är motorväg nästan ända fram. Men så blev det inte. Klockan blev gott och väl över 22.00 innan vi var framme. Vi hade sänt ett sms och berättat att vi var försenade. Ibland hade vi bara en fart på 55km/h fast det var motorväg. Det var långa köer. En olycka såg vi, där en tysk långtradare inte hade räknat med att det var så halt som det var, och hade åkt upp på räcket när han skulle svänga. Vi fick vänta ca 15 min på att man försökte lyfta ner släpet från räcket.

På utställningsplatsen väntade man ivrigt på oss när vi kom, och några flinka män hjälpte oss att sätta kaninerna på plats. Vi måste också själv fylla i bedömningskorten. Tävlan skedde i klass L, vilket betyder att både vuxna och ungdjur tävlar tillsammans, och högst bedömda djur vinner. Man hade en ”öppen anmälan”, så att vi bara hade anmält antalet kaniner i varje ras och färgvariant. Så fick man plocka med sig de kaniner som var i bästa utställningskondition när man åkte. Det tog en stund innan man hade funnit några utställningskort till oss. Vi hade beställt korten innan, via mail, och de skulle sändas till oss. Men det kom inga kort. Förklaringen fick vi när vi kom till utställningsplatsen. Vi fick tyvärr ett oväntat dödsbud; Bent Nielsen, Benie, som hade hand om deras försäljningskontor, och skulle ha sänt korten, hade tyvärr dött på tisdagen. Bent deltog med ett försäljningsbord på vårt LU i Pikis för ett år sedan. Många tankar går till hans fru i hennes tunga sorg. Jag lyser frid över hans minne.

Fredag var bedömningsdag. Vi skulle möta upp på utställningsplatsen kl. halv-8 för frukost. Vi blev hälsade välkomna och så hölls en tyst minut för Bent. Några regler för domarna och tillbärarna gick man också igenom.

Bedömningen startade halv-9. ”Min” domare var Per Söndergård och han skulle bedöma hermeliner i färgvarianterna viltgul, lutino, vit rödögd och vit blåögd. Laura bedömde hermelin viltgrå, viltsvart och järngrå. Hon hade nu för tredje året samma tillbärare, sin hovtillbärare, Jörgen Larsen. Det är en mycket trevlig man som föder upp holländare i japantecknat svart-gul. Han hade några djur med mycket flott teckning utställda.

Det var inga problem med att Laura både ställde ut hermeliner och bedömde hermeliner. Hon bedömde bara inte i de färger hon ställde. Hon fann 6 st med 95p och 1 med 95,5p. Hon tyckte att de viltgrå överlag hade mycket goda mellanfärger och mycket fin päls, men öronställningen var dålig på en stor del av de hon bedömde. De 11 hermelin lutino som var

utställda var också mycket fina, och Per fann en med 95p och 3 med 94,5 och de övriga 93p och 94p. Alltså mycket jämna. Bland de vita rödögda hittade han 3st 95p och 1st 95,5p. Jag reagerade över att det inte var någon stress när man bedömde. Bra djur tog man god tid på sig att diskutera. Tid till en lång matpaus gavs vi också. Att det inte var någon stress kanske berodde på att bedömningen startade så tidigt. Hallen öppnades för allmänheten först kl 15.00, så det var lätt att komma fram som tillbärare. Helhetsintrycket av utställningen var att den var välordnad och att allt löpte fint.

Fredagkvällen så samlades domarna till gemensam middag kl 19.00 och efter middagen hade domarklubben generalförsamling. Laura och jag valdes till rösträknare. Det man röstade om så godkändes med så stor majoritet så vi inte behövde räkna, så vi behövde inte försöka säga något på danska ;). Danskan har ett något säreget sätt att räkna. Fem och halv fems, halv tress....

LU vanns av Egon Simonsen med 1,2 Thyringer 285,5p. Andra var Lissy Söndergaard med 1,2 Stora Silver svart 285,5 och tredje blev Mogens Hollensen med 2,2 hermelin vit rödög 380,0p. Han blev så glad när han fick 95,5p att han fick tårar i ögonen. Det är trevligt att se att vuxna män uppskattar och blir glada över ett bra resultat.

Ungdoms DM guld gick till Helle F Jabobsen med 3,1 Wiener viltgrå 378p och senior DM guld gick till Lissy Söndergaard med 2,4 Stora Silver svart 568,5p. Högsta bedömda djuren på hela utställningen fick 95,5. Alltså ingen fick 96p.

När exteriörbedömningen (L) var klar så kom Benny Garly och frågade om jag kunde vara meddomare i K klassen. Han skulle vara domare och hans fru var också meddomare. Det var spännande och något som jag inte alls var förberedd på. Han behövde meddomare som var vana att handarbeta och hade sysslat med olika typer av hantverk.

Iris Klingberg hade ställt ut väldoftande tvålar i klass K och blev andra med 95p. Fint Iris! Tove Alsner vann med en tovad väst med lösttagbar pälskrage och fina 95,5p. En mycket vacker helhet. Laura blev nr 110 med 3,0 hermelin zobel brun 283p och jag nr 162 med en Tan svart med 95p. Laura och jag var de enda som hade hermelin zobel brun på plats. Efterhand som vi insåg att man vann hela utställningen med 95,5p, så blev vi nöjdare och nöjdare med vår insats. 94,5 på våra hermeliner var inte alls dåligt.

Lördagen hade vi reserverat för att åka till en tygaffär, som Meri och jag besökte på hösten när vi var på domarskolningen. Men det blev ändrade planer. När vi vaknade på lördagmorgon så läste Laura ett sms som hon fått på natten. Där stod det: detta är inget skämt- LU hallens tak i Nyköping, Sverige, har fallit ner över kaninerna. Vi blev skräddade och försökte få kontakt med de från Finland, som ställt ut kaniner, för att höra hur det gått med deras kaniner. Vi åkte till vår utställningsplats, och där pratade alla om vad som hänt, och vi blev kvar så länge att tygbutiken hade stängt när vi kom fram. Men en djurbutik hann vi besöka. Vi beklagar verkligen det som hände i Sverige, och känner med de som miste sina djur.

Lördagkvällen kom och med den festen. Där nämnde man också olyckan i Nyköping i talen. Vi fick god mat och hade trevligt sällskap. En penninginsamling till pokaler hölls, och Birthe Pedersen hade en skämtsam underhållning så länge. Oj, vad vi skrattade. Jag höll mitt lilla tal och berättade bl.a att i Finland är det mest damer som håller på med kaniner, och att vi fått ca 300 nya medlemmar sedan vi gjorde en ny hemsida för ett år sedan.

På söndag var det prisutdelning kl 15.00 och efter den så började vi packa ner kaninerna. De hade blivit några fler under helgen. Vår färja gick kl 20.00 från Fredrikshavn och ankom Göteborg 23.15. Vi hade bokat ett rum i ett vandrarhem bara en kilometer från hamnen. Och tur var det, för vi var ganska trötta. Vi skulle inte ha orkat köra till Stockholm på natten.

På söndag beslöt vi att vi åker en extra sväng ut till utställningsplatsen i Nyköping, när vi ändå skulle åka förbi Nyköping på väg till Stockholm. Då kunde vi ta vara på de finska

kaniner som man funnit efter att de finska utställarna hade rest hem. Det var 3 st som vi fick kvittera ut och ta hem i pafflådor. Vilken tur att vi hade paketbil, så att vi hade plats för dem. Det var en bedrövlig syn att se hallen som rasat ihop. Men alla var väl glada över att det hände nattetid så att ingen människa kom till skada. Man hade många bärare som stod och väntade på att röjningsarbetarna skulle hitta kaniner. När de fann någon så bars den in, öronnummern skrevs upp, en veterinär undersökte den, och därefter placerades den i en bur. Tyvärr hittade man ju också sådana som var i så dåligt skick att man måste avliva dem. Alla hurrade när man hittade en kanin i livet. Under den stunden vi var där så hittade man 2 kaniner.

Vi åkte med färjan hem på kvällen och så här i efterhand kan vi bara konstatera: den här resan glömmet vi inte i första taget!

Sol-Britt Ståhlberg